22-11: CECILIA, TRINH NỮ LẬP GIA ĐÌNH VÀ TỬ ĐẠO

Theo sử gia C. Erbes viết cuốn PASSIO - THƯƠNG KHÓ, thì ***trinh nữ Cecilia tử đạo khoảng năm 229-230****, dưới thời hoàng đế Severo Alessandro (222-235) và quan tổng trấn Turcio Almachio trị vì thành Roma. Trước đó, trinh nữ đã đem chồng cùng em chồng (Valeriano và Tiburzio) trở lại Kitô Giáo. Sau đó cả ba cùng được hồng phúc lãnh nhận triều thiên tử đạo.*

1. Thánh Lễ tại hang toại đạo.

Vào một đêm khuya khoảng năm 229, Đức Giáo Hoàng Urbano I (222-230) cử hành Thánh Lễ trong hang toại đạo (ngày nay mang tên ”San Calisto”) ở ngoại ô thành phố Roma cho các tín hữu Kitô hầm trú. Hiện diện trong Thánh Lễ có đủ hạng người thuộc mọi giai cấp: từ các phó tế đến các trinh nữ, từ các cụ già đầu bạc đến những bà mẹ gia đình, từ người nghèo khổ cùng đinh đến nhà quý tộc Roma. Tất cả trở thành MỘT trong Bí Tích RỬA TỘI và trong Đức Tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ loài người.

Trong số các trinh nữ có Cecilia, thuộc dòng quý tộc. Cecilia đính hôn với Valeriano, thanh niên ngoại giáo cũng thuộc hàng quý tộc. Và nghi lễ thành hôn giữa đôi trai thanh gái lịch sẽ được tổ chức long trọng vào sáng ngày hôm đó.

Bài Sách Thánh đọc trong Thánh Lễ trích từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 25 câu 1-13. Nước Trời giống như mười trinh nữ cầm đèn đi đón chàng rể. Trong số đó có năm cô khờ dại và năm cô khôn ngoan. Năm cô khờ dại mang đèn mà không đem dầu theo. Còn những cô khôn ngoan đã mang đèn, lại đem dầu đầy bình. Vì chàng rể đến chậm, nên các cô thiếp đi và ngủ cả. Nửa đêm có tiếng hô to: ”Kìa, chàng rể đến, hãy ra đón người”. Bấy giờ các trinh nữ đều chỗi dậy, sửa soạn đèn của mình. Những cô khờ dại nói với các cô khôn ngoan: ”Các chị cho chúng em chút dầu, vì đèn của chúng em đã tắt cả”. Các cô khôn ngoan đáp lại: ”E không đủ cho chúng em và cho các chị, các chị ra quán mà mua thì hơn”. Song khi họ đang đi mua thì chàng rể đến. Những trinh nữ đã sẵn sàng, thì theo chàng rể cùng vào tiệc cưới, và cửa đóng lại. Sau cùng, các trinh nữ kia cũng đến và nói: ”Thưa Ngài, xin mở cửa cho chúng tôi”.

Nhưng Người đáp lại: ”Ta bảo thật các ngươi, Ta không biết các ngươi”. Vậy hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết ngày nào, giờ nào.

Sau bài Phúc Âm, Đức Giáo Hoàng Urbano I (222-230) giảng. Ngài nói:

- Bài Dụ ngôn nói về các trinh nữ, nhưng cũng nhắm đến mọi tâm hồn, bởi vì, giá Máu Cứu Chuộc của Đấng Cứu Thế và Ơn Thánh Rửa Tội làm cho các linh hồn lại trở nên trắng tinh như những trẻ thơ trong khi chờ đợi Đức Lang Quân đến.

- Hãy mĩm cười đi hỡi các cụ già yếu; hãy ngẩng mặt lên hỡi các vị quý tộc, những người mà mãi đến hôm qua còn chìm sâu trong bùn nhơ của ngoại giáo thối nát; hãy ngước cao hỡi các bà mẹ cùng các hiền thê và đừng nuối tiếc tuổi thơ trong trắng. Tâm hồn anh chị em không khác gì tâm hồn của các trinh nữ đang đứng bao quanh bên bàn thờ này. Tâm hồn anh chị em có cùng vẻ đẹp của các trinh nữ, khi anh chị em được tái sinh trong Phép Rửa và biết ở lại trong Đức KITÔ, Chúa chúng ta. Chúa đến làm cho linh hồn rạng rỡ hơn bình minh xuất hiện trên đỉnh đồi, linh hồn mà trước đây bị nhơ nhớp và đen đủi vì các tật xấu ghê tởm nhất. Lòng thống hối rửa sạch linh hồn khỏi bợn nhơ, ý chí tẩy luyện linh hồn khỏi tỳ ố, nhưng Tình Yêu, Tình Yêu của Đấng Cứu Độ chúng ta, Tình Yêu đến từ Máu Thánh của Ngài sẽ trao trả lại cho anh chị em sự trinh khiết vẹn tuyền. Không phải sự trinh khiết của ngày anh chị em chào đời, nhưng là sự trinh khiết của hai vị Tổ Tông chúng ta: Adong và Evà, trước khi hai vị bị Satan cám dỗ và sa ngã phạm tội. Đó là sự trong trắng vô tội của bậc thiên thần, đó là hồng ân Chúa mặc cho Tổ Tông, trước mắt THIÊN CHÚA và trước mắt vũ trụ.

- Ôi thánh thiện thay sự trinh khiết của đời sống Kitô! Sự trinh khiết được tắm gội bằng Máu của THIÊN CHÚA, Đấng đổi mới và làm cho chúng ta trở nên trong trắng như Người Nam và Người Nữ đầu tiên được bàn tay Đấng Tạo Hóa nhào nặn nên. Đây là cuộc tái sinh trong đời sống Kitô, cuộc tái sinh báo trước cuộc sinh lại lần thứ ba trên Thiên Quốc khi chúng ta được Chúa gọi về với Ngài. Lúc đó tâm hồn chúng ta sẽ trắng tinh nhờ Đức Tin hoặc nhuộm đỏ vì máu đào tử đạo, đẹp đẽ như các thiên thần và xứng đáng chiêm ngưỡng cùng bước theo Đức GIÊSU KITÔ, Con THIÊN CHÚA, Đấng Cứu Độ chúng ta!

- Nhưng hôm nay, ngoài các linh hồn được tìm thấy trở lại đức trinh khiết nhờ Bí Tích Rửa Tội, tôi muốn ngỏ lời cách riêng với các linh hồn thanh khiết ẩn trong một thân xác trinh khiết với ý chí giữ nguyên vẹn đức trinh khiết. Tôi muốn nói với các trinh nữ khôn ngoan đã hiểu lời mời gọi yêu thương của Chúa chúng ta và của thánh Gioan, vị tông đồ đồng trinh, để bước theo CON CHIÊN. Đó là những người giữ mình đồng trinh vì Tình Yêu THIÊN CHÚA (Khải Huyền 14,4). Và tôi ngỏ lời với trinh nữ - anh dũng trong Đức Tin, đức cậy và đức mến - ngay đêm nay tìm nuôi dưỡng bằng Thịt Tinh Khiết của Ngôi Lời và kín múc sức lực nơi Máu Con Chiên như Rượu Thiên quốc để được hùng dũng trong trận chiến.

- Một trinh nữ đang có mặt giữa anh chị em đây sẽ đứng lên từ bàn thờ này để ra đi gặp gỡ một định mệnh mà tên gọi gắn liền với ”cái chết”. Trinh nữ ra đi trong niềm tin tưởng nơi THIÊN CHÚA - không phải một niềm tin bình thường - nhưng là Đức Tin trổi vượt, hoàn hảo, vì chẳng những tin vào sự che chở phù trợ của THIÊN CHÚA cho chính mình, mà còn tin cho người khác và hy vọng sẽ đem về bàn thờ này, người mà ngày mai sẽ là chồng trước mắt thế gian, nhưng lại là anh em dấu ái trước mắt THIÊN CHÚA. Đáng ca tụng thay đức trinh khiết trọn hảo, vì nó ban sức mạnh đến nỗi trinh nữ không sợ bị hãm

hiếp, không sợ cơn giận lôi đình của chồng, không sợ sự yếu đuối của giác quan, không sợ bị đe dọa, bị thất vọng, cũng không nao núng trước nỗi sợ hãi và hầu như chắc chắn sẽ tử đạo.

- Hãy đứng lên và hãy mĩm cười với Đức Lang Quân thật của con, hỡi trinh nữ trong trắng của Đức Chúa KITÔ. Con hãy ra đi gặp chàng trai nhưng đôi mắt không rời Đức Chúa GIÊSU để rồi mang chàng về đây với Ngài. Đức Chúa GIÊSU đang nhìn con và mĩm cười cùng con. Cả Đức Mẹ MARIA là Trinh Nữ cũng mĩm cười với con và các Thiên Thần đang làm triều thiên vây quanh con. Hãy đứng lên và đến kín múc nơi nguồn suối tinh khiết trước khi ra đi vác thánh giá và vinh quang của con.

- Hãy đến, hỡi hiền thê của Đức Chúa KITÔ. Hãy lập lại với Ngài ca khúc diễm tình của con trước sự hiện diện của những khuôn mặt, dấu ái hơn chiếc nôi ru con ngày con chào đời và hãy mang ca khúc này theo con cho đến lúc hồn con lại hát vang lên khi bước vào Thiên Đàng, trong khi thân xác con an nghỉ trong vòng tay của Người Mẹ thật của con là Giáo Hội Tông Truyền.

... Sau Thánh Lễ, các tín hữu Kitô hầm trú Roma âu yếm vây quanh trinh nữ Cecilia. Trông cô thật duyên dáng mỹ miều. Cecilia có giọng nói thánh thót với nét cười và khuôn mặt của một thiên thần. Có người không cầm được nước mắt. Người khác sung sướng mĩm cười. Có người thắc mắc sao Cecilia lại chọn hôn lễ trần gian. Lại có người lo lắng không biết ông chồng ngoại giáo tương lai của Cecilia sẽ phản ứng ra sao khi khám phá ra vợ mình là tín hữu Kitô???

Một trinh nữ lấy làm tiếc vì Cecilia từ bỏ cuộc sống đồng trinh. Cecilia cất tiếng vừa trả lời bạn vừa ngụ ý giải thích cho mọi người hiểu quyết định của mình:

- Bạn lầm rồi. Tôi không từ bỏ đức trinh khiết đâu. Tôi tận hiến cho Chúa thân xác cùng con tim tôi và tôi không lấy lại điều đã dâng hiến. Tôi yêu mến Chúa còn hơn yêu mến cha mẹ bà con. Nhưng tôi yêu mến những người thân đến độ không muốn thấy họ chết trước khi được Chúa gọi về. Tôi yêu Đức Chúa GIÊSU, Vị Lang Quân Vĩnh Cửu của lòng tôi, hơn bất cứ người đàn ông nào khác. Nhưng tôi cũng yêu họ đến độ chọn quyết định lập gia đình để cứu linh hồn Valeriano. Chàng yêu tôi và tôi cũng yêu chàng một cách trong trắng, vẹn toàn, đến nỗi muốn chàng được cùng tôi sống trong Ánh Sáng và Chân Lý. Tôi không sợ chàng nổi giận. Tôi hy vọng Chúa giúp tôi chiến thắng chàng. Tôi hy vọng Đức Chúa GIÊSU giúp tôi đem người chồng trần gian trở về với Kitô Giáo. Nhưng nếu tôi không thuyết phục được chàng thì tôi sẽ sớm lãnh nhận triều thiên tử đạo. Nhưng không phải vậy .. Tôi trông thấy ba triều thiên từ trời rơi

xuống. Hai cái giống nhau còn cái thứ ba gắn ba hạt trân châu. Hai triều thiên giống nhau lấp lánh những viên hồng ngọc. Triều thiên thứ ba có hai mặt gắn hồng ngọc và một giải băng toàn bằng bạch ngọc. Cả ba triều thiên đang đón chờ chúng tôi. Vậy xin anh chị em đừng lo sợ gì cho tôi. Uy quyền của THIÊN CHÚA sẽ bảo vệ tôi. Nơi thánh đường này, chúng ta lại sớm họp nhau để chào mừng những người anh em mới của chúng ta. Xin chào từ biệt trong Chúa.

Các tín hữu Kitô ra khỏi hang toại đạo và chia tay, mỗi người đi về nhà mình. Trời vẫn còn tối. Rạng đông chỉ mới bắt đầu ló dạng ...

2. Đêm tân hôn của đôi bạn Cecilia-Valeriano

Sau một ngày tưng bừng náo nhiệt của lễ cưới theo nghi thức ngoại giáo, Cecilia cùng hai nữ tỳ Kitô của mình bước vào khuê phòng.

Cả ba cùng sốt sắng cầu nguyện. Để có hình Thánh Giá, Cecilia chấm ngón tay vào lọ nước rồi vạch hình Thánh Giá trên tường. Xong, hai nữ tỳ cởi tất cả đồ trang sức lộng lẫy và mặc cho Cecilia chiếc áo giản dị bằng len trắng tinh. Mái tóc dài được thắt lại bỏ hai bên. Trông Cecilia giống như thiếu nữ đơn sơ trong trắng ở lứa tuổi trăng tròn (trong khi nàng trạc tuổi 18-20) ..

Cả ba lại quỳ gối và cùng sốt sắng đọc kinh lần nữa. Xong, Cecilia ra hiệu cho hai nữ tỳ lui gót và trở lại với hai nữ tỳ cao tuổi của gia đình Valeriano. Sau khi chuẩn bị đủ mọi nghi thức cho cô dâu tiếp đón chàng rể, cả bốn nữ tỳ lui gót. Chỉ còn lại Cecilia. (Vừa khi các nữ tỳ rời phòng, Cecilia ra khỏi giường và đứng lên đợi Valeriano).

Valeriano bước vào phòng. Chàng giang rộng đôi tay và âu yếm tiến về phía vợ. Trên khuôn mặt chàng biểu lộ tình yêu dạt dào. Cecilia mĩm cười đáp lại, nhưng không tiến lên đón tiếp Valeriano. Cecilia đứng im giữa phòng.

Valeriano kinh ngạc tột độ. Chàng tức khắc nổi giận vì tưởng rằng các nữ tỳ không làm tròn bổn phận. Nhưng Cecilia trấn an Valeriano và nói chính nàng muốn đứng đợi chàng.

- Vậy thì hãy đến đây, hỡi Cecilia của anh,

vừa nói Valeriano vừa giang tay định ôm hôn Cecilia:

- Hãy đến, vì anh yêu em nhiều lắm!

- Em cũng vậy. Nhưng xin anh đừng chạm đến em. Đừng xúc phạm em vì những vuốt ve loài người!

- Nhưng, Cecilia! .. Em là vợ anh mà!

- Em thuộc về THIÊN CHÚA, Valeriano à. Em là Kitô hữu. Em yêu anh, nhưng với linh hồn thuộc về Trời Cao. Anh không cưới một người đàn bà, nhưng cưới một ái nữ của THIÊN CHÚA có các Thiên Thần hầu cận. Và Thiên Thần Chúa đang ở cạnh em để hộ vệ em. Xin anh đừng xúc phạm thụ tạo Thiên Quốc với cử chỉ của tình yêu thô tục. Nếu không, anh sẽ bị trừng phạt!

Valeriano ngạc nhiên đến độ sững sờ. Ban đầu, nỗi kinh ngạc làm chàng đứng im như trời trồng. Nhưng rồi cơn giận đùng-đùng nổi lên, khiến chàng vung chân múa tay và la hét ầm ĩ:

- Em phản bội anh! Em xem anh như đồ chơi của em! Anh không tin thế! Anh không thể tin và cũng không muốn tin rằng em là Kitô hữu. Em hiền hậu, em kiều diễm và em thông minh, nên không thể nào em lại đi theo thứ tôn giáo ngu-xuẩn được! Không, không thể! .. Em chỉ nói chơi thôi. Em chỉ muốn vui đùa như một bé gái. Hôm nay là lễ của em mà! Nhưng trò chơi quá tàn nhẫn. Thôi đủ rồi, hãy đến với anh!

- Em là tín hữu Kitô thật, chứ không nói đùa đâu. Em hãnh diện mình là tín hữu Kitô, bởi vì, tín hữu Kitô có nghĩa là được cao trọng ở đời này và đời sau. Em yêu anh, Valeriano à. Em yêu anh đến độ chấp nhận làm vợ anh để đưa anh về với Chúa và để cùng anh sống trong Chúa.

- Khốn cho em, hỡi kẻ điên dại và bội thề! Sao em lại phản bội anh? Em không sợ anh trả thù sao?

- Không, em không sợ, bởi em biết rõ anh là bậc quân tử, là người nhân hậu và anh yêu em! Không, em không sợ, vì em biết anh không dám kết án em bao lâu chưa tìm ra bằng chứng em có lỗi. Và em không có lỗi gì hết ..

- Em nói dối khi nói đến thiên sứ và thần linh. Làm sao anh có thể tin điều này? Anh phải thấy rồi mới tin và nếu anh thấy .. nếu anh thấy .. anh sẽ kính trọng em như vị thiên thần .. Nhưng lúc này đây em là vợ anh. Anh không thấy ai khác, ngoài em.

- Valeriano, anh có thể tin là em nói dối sao? Anh có thể tin như vậy sao, chính anh là người biết rõ em? Chỉ người hèn nhát mới nói dối, Valeriano à! Vậy xin anh hãy tin những gì em nói với anh. Nếu anh muốn trông thấy Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của em, thì hãy tin nơi em rồi anh sẽ trông thấy ngài. Hãy tin nơi em, người yêu anh. Anh thấy đó, em đang ở một mình với anh. Anh có thể giết chết em. Nhưng em không sợ. Em đang ở trong tay anh và anh có thể tố giác em với quan tổng trấn. Nhưng em không sợ. Thánh Thiên Thần Bản Mệnh em sẽ che chở em dưới bóng cánh ngài. Ồ, phải chi anh thấy được ngài!

- Làm thế nào để anh thấy được ngài?

- Hãy tin những gì em tin. Anh nhìn đây: nơi ngực em có cuộn giấy nhỏ. Anh biết là gì không? Đó là Lời của THIÊN CHÚA em. THIÊN CHÚA không nói dối và Ngài bảo những ai tin Ngài đừng sợ, bởi vì, ”Thầy

ban cho các con quyền năng để đạp lên rắn rết bọ cạp và mọi thế lực kẻ thù, mà chẳng có gì làm hại được các con" (Luca 10,19).

- Em nói thế chứ có hàng vạn Kitô hữu bị giết chết nơi các hí trường!

- Không. Các Kitô hữu không chết. Chúng em sống mãi mãi. Bồng Lai Tiên Giới không có, nhưng Thiên Đàng hiện hữu thật sự. Trên Thiên Đàng không có các thần linh dối trá, những kẻ vũ phu đam mê khoái lạc, nhưng chỉ có các thần thánh, sống trong ánh sáng và hòa điệu thiên quốc. Em đang cảm như thế .. Em đang thấy như thế .. Ôi Ánh Sáng .. Ôi Tiếng Hát .. Ôi Thiên Đàng .. Xin hãy xuống đây! Xin hãy xuống đây! Xin hãy xuống và làm cho lang-quân con trở thành kẻ thuộc về Thiên Quốc. Vòng hoa thiên quốc trước hết xin dành cho chàng chứ không cho con. Phần con, con chấp nhận nỗi đau đớn không được chàng yêu thương, nhưng vui mừng trông thấy chàng được Chúa yêu và đưa vào sống với Chúa, trước khi con đến. Ôi niềm vui Thiên Đàng! Ôi tiệc cưới vĩnh cửu! Valeriano anh à, chúng ta sẽ nên MỘT trước mặt THIÊN CHÚA, đôi bạn đồng trinh, hạnh phúc hưởng nếm tình yêu hoàn hảo.

Cecilia thật sự xuất thần ..

Valeriano chăm chú nhìn Cecilia, lòng đầy ngưỡng mộ và xúc động.

- Làm thế nào .. làm thế nào anh giống như em được? Anh là chàng quý tộc La-Mã. Hôm qua đây, anh còn là kẻ ăn chơi trác táng, vũ phu. Vậy làm sao anh có thể giống như em được, hỡi vị thiên thần?

- THIÊN CHÚA em đã đến để trao ban sự sống cho kẻ chết, chết về phần linh hồn. Anh hãy tái sinh trong Ngài thì sẽ nên giống như em. Chúng ta cùng đọc Lời Ngài và hiền-thê anh sẽ sung sướng được làm cô giáo dạy anh. Rồi em sẽ đưa anh đến gặp vị giáo hoàng thánh thiện. Ngài sẽ ban cho anh ánh sáng toàn vẹn và ơn thánh. Như người mù được mở mắt, anh sẽ trông thấy. Ồ! hãy đến, Valeriano, và hãy lắng nghe Lời Vĩnh Cửu đang hát thánh thót trong tim em!

Nói xong, Cecilia cầm tay dắt Valeriano - lúc này trông thật khiêm nhu và ngoan hiền như một chú bé - cả hai đến ngồi trên hai chiếc ghế cạnh nhau. Và Cecilia bắt đầu đọc chương I Phúc Âm theo thánh Gioan cho đến câu 14, rồi chương III, ghi lại cuộc đối thoại với ông Nicôđêmô.

Giọng Cecilia giống như tiếng nhạc đàn thụ cầm khi nàng đọc những đoạn sách thánh và Valeriano chăm chú lắng nghe. Ban đầu chàng đặt đầu mình trên hai tay chống trên hai đầu gối với dáng điệu nghi ngờ và cứng tin, nhưng dần dần, chàng tựa đầu trên vai vợ, đôi mắt nhắm nghiền và chăm chú lắng nghe Cecilia đọc Phúc Âm. Khi Cecilia ngừng lại thì chàng nài nĩ:

- Em đọc nữa, đọc nữa đi!

Cecilia đọc thêm vài đoạn trong Phúc Âm theo thánh Matthêu và thánh Luca, rồi trở lại Phúc Âm theo thánh Gioan.

Giờ đây Valeriano lặng lẽ khóc. Nước mắt chảy dài từ đôi mi khép kín. Cecilia trông thấy và mĩm cười, nhưng không nói năng gì cả.

Nàng đọc tiếp đoạn Phúc Âm kể chuyện tông đồ Toma cứng tin. Đọc xong, Cecilia lặng thinh ...

Đức Giáo Hoàng Urbano I.

Cả hai cứ ngồi im như thế, một người chìm sâu trong Chúa, một người chìm đắm trong chính mình, cho đến lúc Valeriano kêu lên:

- Anh tin. Anh tin, Cecilia à. Chỉ mình THIÊN CHÚA Chân Thật mới có thể nói những Lời này và yêu thương như thế. Hãy đưa anh đến gặp vị giáo hoàng của em. Anh muốn yêu những gì em yêu, muốn những gì em muốn. Đừng sợ anh nữa, Cecilia à. Chúng ta sẽ là đôi vợ chồng trong Chúa và sống như hai anh em ruột. Hãy đi ngay, bởi vì anh muốn trông thấy điều em trông thấy: Vị Thiên Thần của sự ngây thơ trong trắng của em.

Cecilia rạng rỡ đứng lên, mở tung cửa sổ, kéo màn ra để ánh sáng ban mai chiếu dọi vào phòng. Rồi Cecilia cất tiếng đọc kinh LẠY CHA. Nàng đọc thật chậm để Valeriano có thể theo dõi. Rồi nàng giơ tay vạch hình Thánh Giá trên trán và trên ngực Valeriano. Xong, nàng cầm lấy tay phải của Valeriano và hướng dẫn tay chàng làm dấu Thánh Giá trên trán, trên ngực, trên hai vai. Và tay trong tay, Cecilia sung sướng đưa Valeriano đến gặp

3. Lễ Rửa Tội Valeriano và Tiburzio

Hang toại đạo được trang hoàng thật đẹp cho nghi lễ rửa tội của Valeriano và Tiburzio (em trai của Valeriano). Tất cả tín hữu Kitô hầm trú của thành Roma có mặt. Mọi người biểu lộ nỗi xúc động và chia sẻ niềm vui với Cecilia, đang sung sướng đứng giữa chồng và em chồng. Valeriano và Tiburzio mặc y phục trắng. Cecilia cũng mặc chiếc áo trắng tinh. Trông nàng giống như một Thiên Thần của Trời Cao.

Trước khi được lãnh nhận Bí Tích Rửa Tội, Valeriano cảm động thưa với Đức Giáo Hoàng Urbano I:

- Tâu Đức Thánh Cha, bởi vì chính Đức Thánh Cha đã giảng giải cho con hiểu rõ giáo lý ngời sáng của Đức Tin Kitô, trong khi Cecilia trao cho con sự dịu ngọt, xin Đức Thánh Cha hãy mở cho con cửa Ơn Thánh. Xin cho con được thuộc về Đức Chúa KITÔ để con nên giống như vị thiên thần mà Chúa ban làm hiền thê con và xin mở con đường thiên quốc để con bước vào và quên đi tất cả dĩ vãng. Xin Đức Thánh Cha đừng trì hoãn nữa. Con tin. Và con nóng lòng tuyên xưng Đức Tin để làm vinh danh Đức GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta.

Cecilia đưa chồng và em chồng đến gần nơi đặt nước rửa tội. Đức Giáo Hoàng Urbano I lấy nước dội lên đầu Valeriano đang nghiêng xuống và đọc công thức rửa tội. Rồi đến lượt Tiburzio.

Cecilia khóc vì sung sướng. Trinh nữ mĩm cười và ngước đôi mắt nhìn, nhưng người ta không rõ nàng đang nhìn chồng được diễm phúc lãnh nhận ơn cứu độ hay đang nhìn một vị vô hình nào đó mà chỉ mình nàng trông thấy ..

Sau khi nghi thức rửa tội kết thúc, cộng đoàn cất tiếng hát bài Thánh Thi chúc tụng. Rồi Đức Giáo Hoàng Urbano I giơ tay ban phép lành cho mọi người. Xong mọi người đến trao hôn bình an cho hai tân tín hữu và chúc mừng hai người biết can đảm chấp nhận Chân Lý. Valeriano cảm động nói:

- Cá nhân tôi không có công gì, tôi, kẻ ngoại giáo bất hạnh chìm đắm trong lầm lạc. Tất cả công lao thuộc về vị hiền-thê khả ái của tôi. Vẻ đẹp cùng nét duyên dáng của nàng đã quyến dũ con tim trai tráng của tôi. Nhưng Đức Tin và sự trong trắng của nàng đã chinh phục tinh thần tôi. Tôi muốn trở nên giống như nàng để có thể yêu nàng và hiểu nàng hơn. Từ người nóng nảy và đam mê, nàng đã biến đổi tôi thành người mà anh chị em trông thấy: một người hiền lành và trong sạch, và tôi hy vọng, với sự giúp đỡ của nàng, tôi sẽ tiến mãi trên đường ngay nẻo chính ..

- Giờ đây con trông thấy ngài, hỡi vị thiên thần của đức trinh khiết tuyệt vời, vị thiên thần bản mệnh của hiền thê con, và con xin mĩm cười với ngài, vì ngài đang mĩm cười với con. Giờ đây con trông thấy ngài, vị thiên thần ngời sáng .. Niềm vui được trông thấy ngài vượt xa mọi cay đắng của nổi đau tử đạo ..

- Cecilia thánh thiện em ơi, em hãy chuẩn bị cho anh lãnh nhận hồng phúc tử đạo. Trên giải khăn trắng tinh này, anh muốn viết bằng máu anh tên của CON CHIÊN.

4. Quyền lực của Đức Tin và đức Trinh Khiết

Câu chuyện trên đây biểu lộ Đức Tin vô bờ của trinh nữ Cecilia. Nàng ra đi làm lễ cưới với trọn lòng tin tưởng nơi lời Đức Chúa GIÊSU phán: ”Nếu các con có Đức Tin lớn bằng hạt cải thôi, thì dù các con có bảo núi này: 'rời khỏi đây, qua bên kia', nó cũng sẽ qua, và sẽ chẳng có gì mà các con không làm được” (Mt 17,20).

Đức Tin của Cecilia đã làm được ba phép lạ. Thứ nhất, không bị bạo hành hãm hiếp. Thứ hai, trở thành vị tông đồ của người chồng ngoại giáo. Thứ ba, không bị chồng tố giác. Với Đức Tin vững mạnh, Cecilia tiến bước trong nguy hiểm. Thật ra, chỉ nguy hiểm trước mắt người đời, nhưng không nguy hiểm trước mắt Cecilia. Bởi vì, đôi mắt Cecilia hằng chăm chú nhìn Đức Chúa GIÊSU và trông thấy nụ cười của Ngài. Và Đức Tin của Cecilia đạt được điều trinh nữ chờ mong, hy vọng.

Cecilia ra đi gặp thử thách với sức mạnh kín múc từ Đức Chúa GIÊSU. Trinh nữ đứng lên từ bàn thờ và ra đi đương đầu với thử thách, chứ không phải để vào giường tân hôn hưởng lạc. Cecilia không chuyện trò với đàn ông, nhưng thân thưa cùng THIÊN CHÚA. Nàng không nương tựa vào bất cứ ai, ngoại trừ THIÊN CHÚA.

Cecilia yêu Valeriano cách thánh thiện. Một tình yêu vượt lên trên xác thịt. Hiền thê trong trắng muốn trong trắng yêu chồng nơi đời này và tiếp tục mãi mãi ở đời sau. Cecilia chẳng những muốn cho Valeriano được hạnh phúc nơi trần gian mà còn muốn cho chàng được hạnh phúc trên thiên quốc nữa.

Cecilia không ích kỷ. Nàng trao tặng chồng điều có ích lợi cho chàng: sự hiểu biết THIÊN CHÚA. Nàng dám đối đầu với hiểm nguy để cứu sống chồng. Như người mẹ, Cecilia sẵn sàng chấp nhận hiểm nguy để trao ban Sự Sống cho một thụ tạo khác.

Tôn giáo chân thật không bao giờ bị son sẻ. Trái lại, trao ban nhiệt tâm cho các bậc cha mẹ thiêng liêng làm sinh ra nhiều vị thánh nhiệt thành. Trong vòng hai mươi thế kỷ qua có không biết bao nhiêu người tự nguyện sống đồng trinh để tự do yêu thương - không phải vài người - nhưng vạn vạn người, những người bất hạnh và kém may mắn.

Đã có không biết bao nhiêu người tự nguyện từ khước hôn nhân để trở thành cha, thành mẹ của vô số người bị ruồng bỏ, bị rơi vào hố thẳm tuyệt vọng hoặc sống trong cô đơn cùng khốn.

Trinh nữ Cecilia dạy một bài học: Để được trông thấy THIÊN CHÚA, cần phải sống trong sạch: ”Phúc cho ai có tâm hồn trong sạch, vì sẽ được nhìn thấy THIÊN CHÚA” (Mt 5,8).

Sống trong sạch không có nghĩa là phải sống độc thân. Có những người độc thân nhưng lại dâm-ô, trong khi có những người chồng, người vợ lại sống trong sạch. Đức trinh khiết phải được thực hành trên cả hai bình diện: thể xác và tinh thần. Sự trong trắng chính là đức trinh khiết được gìn giữ qua việc kiềm chế tính dục, trên mọi bình diện. Người trong sạch là người không buông thả trong dâm đãng thể xác. Nhưng người trong sạch còn là người không để lòng trí mình bơi lội trong những ý tưởng, phim ảnh và sách báo dâm ô. Người trong sạch luôn ý thức sự hiện diện của THIÊN CHÚA ở khắp mọi nơi: nói năng và hành động khi ở một mình cũng như lúc ở giữa đám đông người.

Nên tự vấn lương tâm: Mình có dám làm nơi công cộng điều mình đang làm trong phòng vắng không? Mình có dám nói toạc ra cho mọi người nghe những tư tưởng dơ bẩn đang sôi sục trong lòng mình không? Chắc chắn là không! Bởi lẽ không ai muốn người khác khinh chê vì mình có tư tưởng và hành động hạ cấp, đê hèn! Vậy tại sao con người chỉ sợ tiếng chê của người khác mà không sợ bị chính THIÊN CHÚA quở trách? Sao con người không cảm thấy xấu hổ vì xuất hiện trước mặt THIÊN CHÚA với tâm hồn nhơ nhuốc, nhưng lại tỏ ra e thẹn khi phải trưng bày cuộc sống bỉ ổi trước mắt loài người?

Valeriano trông thấy vị Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của Cecilia và cũng được có vị Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của mình. Rồi chàng đưa em trai Tiburzio về với Chúa. Valeriano được hồng phúc trông thấy Vị Thiên Thần Bản Mệnh sau khi lãnh nhận Ơn Thánh của Bí Tích Rửa Tội. Ơn Thánh làm cho chàng trở nên xứng đáng cộng với ước muốn, khiến chàng được thấy vị Thiên Thần Chúa.Thật ra, trước đó, Valeriano không phải là một chàng trai đồng trinh. Nhưng công lao của chàng ở chỗ chàng biết cởi bỏ mọi thói tục ngoại giáo, khước từ tình yêu trần tục để chấp nhận tình yêu siêu nhiên.

Về phần Cecilia, công lao cao cả của nàng ở chỗ biết yêu thương chồng bằng tình yêu hoàn toàn thiêng liêng với trái tim nguyên vẹn trinh khiết, anh hùng. Trong khi công lao lớn lao của Valeriano hệ tại việc chàng ước muốn tái sinh trong sự trong trắng hồn nhiên của thời thơ ấu, để mặc lấy áo trắng trinh khiết và bước vào Thiên Đàng.

Đức Chúa GIÊSU không từ chối bất cứ điều gì với người biết tin tưởng và chiến thắng xác thịt cùng cám dỗ. Giống như Cecilia, Đức Chúa GIÊSU ban chiến thắng cho kẻ nào biết tin tưởng và có tâm hồn trong sạch trong một thân xác trong sạch.

Đức Giáo Hoàng Urbano I nói về ơn các linh hồn được tái sinh trong đức trinh khiết qua việc tái sinh và ở lại trong Đức Chúa KITÔ. Do đó, ai ai cũng có thể đạt đến mức độ sống thánh thiện này. Phép Rửa Tội trao ban sự trinh khiết nhưng tín hữu phải biết gìn giữ đức trinh khiết bằng cách sống kết hiệp mật thiết với Đức Chúa GIÊSU, Đức Lang Quân Chí Thánh của mỗi tâm hồn.

Cuộc chiến chống lại ma quỷ và xác thịt là cuộc chiến đầy cam go. Nhưng con người không đơn độc một mình. Thánh Thiên Thần Bản Mệnh và chính Đức Chúa GIÊSU ở cùng tín hữu trong cuộc chiến. Và thế giới tiến tới hòa bình đích thực, khi những người đầu tiên xây dựng hòa bình chính là những người có trái tim trong sạch, không chấp nhận điều xấu và luôn đẩy xa điều xấu.

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt